Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (septītā palāta)

2017. gada 17. novembrī*

Valsts atbalsts – Lidostu infrastruktūra – Publisks finansējums, kuru Gdiņas un Kosakovas pašvaldības ir piešķīrušas *Gdynia-Kosakowo* lidostai – Lēmums, ar ko atbalsts ir atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu un ir uzdots to atgūt – Lēmuma atcelšana – Formālas izmeklēšanas procedūras atkārtotas sākšanas neesamība – Tiesiskā režīma grozīšana – Ieinteresēto personu procesuālās tiesības – Būtisku procedūras noteikumu pārkāpums

Lieta T-263/15

Gmina Miasto Gdynia, Gdiņa (Polija), ko pārstāv *T. Koncewicz*, *K. Gruszecka-Spychała* un *M. Le Berre*, advokāti,

Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o.o., Gdiņa, ko pārstāv *P. K. Rosiak*, advokāts,

prasītājas,

ko atbalsta

Polijas Republika, ko pārstāv *B. Majczyna*, *M. Rzotkiewicz* un *E. Gromnicka*, pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *K. Herrmann* un *S. Noë*, pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību saskaņā ar LESD 263. pantu atcelt 2.–5. pantu Komisijas 2015. gada 26. februāra Lēmumā (ES) 2015/1586 par pasākumu SA.35388 (13/C) (ex 13/NN un ex 12/N) – Polija – *Gdynia-Kosakowo* lidostas izveide (OV 2015, L 250, 165. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA (septītā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja V. Tomljenoviča [*V. Tomljenović*], tiesneši E. Bieļūns [*E. Bieliūnas*] un A. Markulli [*A. Marcoulli*] (referente),

sekretārs L. Gžegorčiks [*L. Grzegorczyk*], administrators,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu un 2017. gada 27. aprīļa tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – poļu.

Spriedums [1]

Tiesvedības priekšvēsture

1 2007. gada jūlijā pirmā prasītāja, *Gmina Miasto Gdynia* (turpmāk tekstā – "Gdiņas pašvaldība"), un *Gmina Kosakowo* (turpmāk tekstā – "Kosakovas pašvaldība") izveidoja otru prasītāju, *Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o.o.* (turpmāk tekstā – "sabiedrība *PLGK*"), kura pilnā apmērā pieder abām šīm Polijas pašvaldībām un kuras mērķis ir pārveidot *Gdynia-Oksywie* militāro lidostu civilajām vajadzībām. Šī lidosta atrodas Kosakovas pašvaldības, kas ir Pomerānijā, Polijas ziemeļos, teritorijā. Šai jaunajai civilās aviācijas lidostai, kuras pārvaldīšana tika uzticēta sabiedrībai *PLGK*, bija jākļūst par otro lielāko lidostu Pomerānijā un galvenokārt jāapkalpo vispārējā gaisa satiksme, zemo cenu maršruti un čartera aviosabiedrības.

[..]

5 Ar 2013. gada 2. jūlija lēmumu Komisija sāka formālo izmeklēšanas procedūru par attiecīgo pasākumu atbilstoši LESD 108. panta 2. punktam un aicināja ieinteresētās personas iesniegt piezīmes (2013. gada 2. jūlija Lēmums C(2013) 4045 *final* par pasākumu SA.35388 (2013/C) (ex 2013/NN un ex 2012/N) – Polija – *Gdynia-Kosakowo* lidostas izveide (OV 2013, C 243, 25. lpp.; turpmāk tekstā – "lēmums par sākšanu")). Komisija nav saņēmusi nekādas piezīmes no ieinteresētajām personām.

[..]

7 2014. gada 11. februārī Komisija pieņēma Lēmumu 2014/883/ES par pasākumu SA.35388 (13/C) (ex 13/NN un ex 12/N) – Polija – *Gdynia-Kosakowo* lidostas izveide (OV 2014, L 357, 51. lpp.), kurā tā konstatēja, ka paredzētais finansējuma projekts ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta nozīmē, tostarp tādēļ, ka, saņemot Gdiņas pašvaldības un Kosakovas pašvaldības sniegto publisko finansējumu, sabiedrība *PLGK* ieguva ekonomisko priekšrocību, kuru tā nebūtu ieguvusi parastos tirgus apstākļos. Ar šo lēmumu Komisija uzdeva Polijas iestādēm atgūt valsts atbalstu, kas izmaksāts sabiedrībai *PLGK*.

[..]

10 2015. gada 26. februārī Komisija ar vienu un to pašu tiesību aktu atcēla Lēmumu 2014/883 un aizstāja to ar Lēmumu (ES) 2015/1586 par pasākumu SA.35388 (13/C) (ex 13/NN un ex 12/N) – Polija – *Gdynia-Kosakowo* lidostas izveide (OV 2015, L 250, 165. lpp.; turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums").

11 Saistībā ar Lēmuma 2014/883 atcelšanu Komisija ir norādījusi, ka tiesvedības laikā Vispārējā tiesā kļuva skaidrs, ka valsts atbalsts, kas ar Lēmumu 2014/883 ir atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu, ietver noteiktus ieguldījumus, kas saskaņā ar lēmumu par sākšanu nav valsts atbalsts, ciktāl tie attiecas uz sabiedrības interešu uzdevumiem. Tie bija ieguldījumi ēkās un iekārtās ugunsdzēsējiem, muitas ierēdņiem, lidostas apsardzei, policistiem un robežsargiem (apstrīdētā lēmuma preambulas 15. un 16. apsvērums). Uz šī pamata Komisija nolēma, ka Lēmums 2014/883 ir jāatceļ un jāaizvieto ar apstrīdēto lēmumu. Turklāt Komisija ir uzskatījusi, ka nav jāsāk jauna izmeklēšanas procedūra, jo lietas materiālos ir visi elementi, kas nepieciešami, lai izvērtētu attiecīgo pasākumu (apstrīdētā lēmuma 18. apsvērums).

[..]

16 Apstrīdētajā lēmumā Komisija, pirmkārt, ir atgādinājusi formālās izmeklēšanas procedūras kontekstu.

1 Ietverti tikai tie šī sprieduma punkti, kuru publicēšanu Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu.

[..]

18 Ieguldījumu projekts tika finansēts no Gdiņas un Kosakovas pašvaldību iepludinātā kapitāla, kuram bija jānosedz gan ieguldījuma izmaksas (turpmāk tekstā – "ieguldījumu atbalsts"), gan darbības izmaksas, kas saistītas ar lidostas darbību sākotnējā posmā (līdz 2019. gada beigām) (turpmāk tekstā – "darbības atbalsts"). Komisija norāda, ka, pirms Polijas iestādes paziņoja pasākumu, Gdiņas un Kosakovas pašvaldības jau bija vienojušās ieguldīt kopumā aptuveni PLN 207,48 miljonus (aptuveni EUR 51,87 miljoni), lai īstenotu ieguldījumu projektu un segtu lidostas zaudējumus tās darbības pirmajos gados. Par periodu no 2007. līdz 2019. gadam Gdiņas pilsētai bija jāiegulda PLN 142,48 miljoni (aptuveni EUR 35,62 miljoni) naudas ieguldījuma veidā. Kosakovas pašvaldība veica naudas ieguldījumu PLN 100 000 apmērā (aptuveni EUR 25 000), kad tika dibināta sabiedrība *PLGK*. Komisija arī norāda, ka Kosakovas pašvaldībai saistībā ar periodu no 2011. līdz 2040. gadam bija jāveic mantisks ieguldījums PLN 64,9 miljonu apmērā (aptuveni EUR 16,2 miljoni), pārvēršot daļu no iznomāto teritoriju gada nomas maksas (kas lidostas ekspluatantam būtu tai jāmaksā) sabiedrības, kas ir lidostas ekspluatants, akcijās (apstrīdētā lēmuma preambulas 31. un 32. apsvērums).

19 Otrkārt, Komisija ir konstatējusi, ka sabiedrībā *PLGK* iepludinātais kapitāls ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta izpratnē. Tā kā finansējums jau bija darīts pieejams sabiedrībai *PLGK*, Komisija ir arī uzskatījusi, ka Polijas iestādes nav ievērojušas LESD 108. panta 3. punktā paredzēto aizliegumu (apstrīdētā lēmuma preambulas 191. apsvērums).

20 Treškārt, Komisija ir izvērtējusi, vai attiecīgais atbalsts ir saderīgs ar iekšējo tirgu, it īpaši saistībā ar LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu.

[..]

24 Ceturtkārt, Komisija ir precizējusi, ka attiecīgais atbalsts ir jāatmaksā Polijas iestādēm tādā apmērā, kādā tas tika izmaksāts.

25 Uz šī pamata Komisija pieņēma apstrīdēto lēmumu. Apstrīdētā lēmuma rezolutīvā daļa ir šāda:

"1. pants

Lēmums 2014/883/ES ir atcelts.

2. pants

1. Kapitāls, kas laikposmā no 2007. gada 28. augusta līdz 2013. gada 17. jūnijam iepludināts [sabiedrībā *PLGK*], ir valsts atbalsts, ko [Polijas Republika] nelikumīgi īstenojusi, pārkāpjot [LESD] 108. panta 3. punktu, un kas nav saderīgs ar iekšējo tirgu, izņemot, ciktāl iepludinātais kapitāls izmantots ieguldījumiem, kas vajadzīgi tādu darbību veikšanai, kuras saskaņā ar [lēmumu par sākšanu] uzskatāmas par valsts politikas kompetencē esošām darbībām.

2. Kapitāls, ko [Polijas Republika] pēc 2013. gada 17. jūnija plāno iepludināt [sabiedrībā *PLGK*], lai pārveidotu *Gdynia-Kosakowo* militāro lidlauku par civilās aviācijas lidostu, ir valsts atbalsts, kas nav saderīgs ar iekšējo tirgu. Tāpēc šo valsts atbalstu nedrīkst īstenot.

3. pants

1. [Polijas Republika] atgūst no atbalsta saņēmēja 2. panta 1. punktā minēto atbalstu.

2. Atgūstamajām summām pieskaita procentus, ko aprēķina no dienas, kad atbalsts nodots saņēmēja rīcībā, līdz tā faktiskās atgūšanas dienai. Procentus aprēķina gan pamatsummai, gan procentiem saskaņā ar Komisijas [2004. gada 21. aprīļa] Regulas (EK) Nr. 794/2004, [ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 659/1999, ar kuru nosaka sīki izstrādātus noteikumus EKL 93. panta piemērošanai (OV 2004, L 140, 1. lpp.)], V nodaļu.

3. No šā lēmuma paziņošanas dienas [Polijas Republika] atceļ visus 2. panta 2. punktā minētā atbalsta neizmaksātos maksājumus.

4. pants

1. Lēmuma 2. panta 1. punktā minēto atbalstu un 3. panta 2. punktā minētos procentus atgūst nekavējoties un efektīvi.

2. [Polijas Republika] nodrošina šā lēmuma īstenošanu četru mēnešu laikā no tā paziņošanas dienas.

5. pants

1. Divu mēnešu laikā no šā lēmuma paziņošanas dienas [Polijas Republika] iesniedz Komisijai šādu informāciju:

a) kopējā no saņēmēja atgūstamā summa (pamatsumma un procenti);

b) sīks jau veikto un plānoto šā lēmuma izpildes pasākumu apraksts;

c) dokumenti, kas apliecina, ka atbalsta saņēmējam ir pieprasīta atbalsta atmaksa.

2. [Polijas Republika] informē Komisiju par šā lēmuma īstenošanas nolūkā veikto valsts pasākumu norisi, līdz 2. panta 1. punktā minētā atbalsta un 3. panta 2. punktā minēto procentu atgūšana ir pabeigta. Pēc Komisijas vienkārša pieprasījuma tā nekavējoties sniedz informāciju par jau veiktajiem un plānotajiem šā lēmuma izpildes pasākumiem. Tā arī sniedz sīku informāciju par atbalsta un procentu summām, kas no saņēmēja jau atgūtas.

6. pants

Šis lēmums ir adresēts Polijas Republikai.”

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

26 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 15. maijā, Gdiņas pašvaldība un sabiedrība *PLGK* cēla šo prasību.

27 Ar Vispārējās tiesas sestās palātas priekšsēdētāja 2015. gada 1. decembra lēmumu Polijas Republikai tika atļauts iestāties lietā prasītāju prasījumu atbalstam.

28 Ar 2016. gada 15. aprīļa lēmumu lieta tika nodota jaunam tiesnesim referentam.

29 Tā kā Vispārējās tiesas palātu sastāvs tika mainīts, piemērojot Vispārējās tiesas Reglamenta 27. panta 5. punktu, tiesnesis referents tagad darbojas septītajā palātā, kurai līdz ar to tika nodota šī lieta.

30 Pēc tiesneša referenta priekšlikuma Vispārējā tiesa (septītā palāta) nolēma sākt tiesvedības mutvārdu daļu un Reglamenta 89. panta 3. punktā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros uzdeva lietas dalībniekiem jautājumus. Lietas dalībnieki izpildīja šo lūgumu noteiktajos termiņos.

31 Lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un to atbildes uz Vispārējās tiesas uzdotajiem jautājumiem tika uzklausīti 2017. gada 27. aprīļa tiesas sēdē.

32 Prasītāju, ņemot vērā precizējumus, kas sniegti sabiedrības *PLGK* replikas rakstā un Gdiņas pašvaldības atbildē uz procesa organizatoriskajiem pasākumiem, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt apstrīdētā lēmuma 2.–5. pantu;

– piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

33 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– prasību noraidīt;

– piespriest prasītājām atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

34 Polijas Republika atbalsta prasītāju prasījumus.

Juridiskais pamatojums

35 Prasībai būtībā ir seši pamati.

[..]

41 Ar sesto pamatu būtībā tiek apgalvots būtisku procedūras noteikumu pārkāpums, procesuālo noteikumu pārkāpums, kā arī labas pārvaldības principa, tiesiskās paļāvības aizsardzības principa un tiesību uz aizstāvību ievērošanas principa pārkāpums.

42 Vispārējā tiesa uzskata par piemērotu vispirms izvērtēt sesto pamatu.

[..]

57 Sestais pamats būtībā ietver trīs iebildumus. Pirmkārt, prasītājas apstrīd, ka apstrīdētais lēmums nav bijis publicēts līdz šīs prasības celšanas datumam. Otrkārt, prasītājas uzskata, ka Komisija nevarēja atcelt Lēmumu 2014/883, pamatojoties uz Regulas Nr. 659/1999 9. pantu. Treškārt, prasītājas apgalvo, ka Komisijai būtu bijusi atkārtoti jāsāk formāla izmeklēšanas procedūra pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas un jānodrošina prasītāju vai Polijas Republikas procesuālo tiesību ievērošana.

[..]

Par trešo iebildumu – formālas izmeklēšanas procedūras neuzsākšanu un ieinteresēto personu procesuālo tiesību pārkāpumu

62 Saistībā ar argumentu, saskaņā ar kuru Komisijai esot bijusi jāsāk formālā izvērtēšanas procedūra pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas un jānodrošina ieinteresēto personu procesuālās tiesības, ir jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru procedūru, kas paredzēta, lai aizstātu prettiesisku aktu, var atsākt tieši tajā punktā, kurā ir pieļauts prettiesiskums, un Komisijai procedūra nav jāatsāk pirms šī konkrētā punkta (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1998. gada 12. novembris, Spānija/Komisija, C-415/96, EU:C:1998:533, 31. punkts; 2000. gada 3. oktobris, *Industrie des poudres sphériques*/Padome, C-458/98 P, EU:C:2000:531, 82. punkts, un 2008. gada 9. jūlijs, *Alitalia*/Komisija, T-301/01, EU:T:2008:262, 99. un 142. punkts). Šī judikatūra attiecībā uz Savienības tiesas atcelta tiesību akta aizstāšanu, ja konkrēto tiesību aktu nav atcēlusi tiesa, ir piemērojama arī gadījumos, kad prettiesisko aktu ir atcēlis un aizstājis

tā autors (spriedums, 2016. gada 16. marts, *Frucona Košice*/Komisija, T-103/14, EU:T:2016:152, 61. punkts; šajā nozīmē skat. arī spriedumu, 2011. gada 12. maijs, *Région Nord-Pas-de-Calais* un *Communauté d'agglomération du Douaisis*/Komisija, T-267/08 un T-279/08, EU:T:2011:209, 83. punkts).

63 Tomēr tas, ka Komisijai nav jāatsāk procedūra pirms konkrētā punkta, kurā noticis prettiesiskums, nenozīmē, ka pirms jauna lēmuma pieņemšanas tai principā nav jāliek ieinteresētajām personām iesniegt piezīmes.

64 Ir taisnība, ka nevienā no tiesību normām, kas attiecas uz valsts atbalsta kontroles procedūru, salīdzinājumā ar citām ieinteresētajām personām nav piešķirta īpaša loma atbalsta saņēmējam (spriedums, 2002. gada 24. septembris, *Falck* un *Acciaierie di Bolzano*/Komisija, C-74/00 P un C-75/00 P, EU:C:2002:524, 83. punkts) vai administratīvi teritoriālai vienībai, kas piešķīrusi atbalstu (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2016. gada 5. oktobris, *Diputación Foral de Bizkaia*/Komisija, C-426/15 P, nav publicēts, EU:C:2016:757, 45. punkts, un spriedumu, 2011. gada 12. maijs, *Région Nord-Pas-de-Calais* un *Communauté d'agglomération du Douaisis/*Komisija, T-267/08 un T-279/08, EU:T:2011:209, 71. punkts), kas nozīmē, ka tie var pamatoties uz tik plašām tiesībām kā tiesības uz aizstāvību pašas par sevi.

65 Tomēr no LESD 108. panta 2. punkta, kā arī no Regulas Nr. 659/1999 1. panta h) punkta izriet, ka izmeklēšanas stadijā Komisijai ir jāliek ieinteresētajām personām, kuru starpā ir attiecīgais uzņēmums vai uzņēmumi un administratīvi teritoriālā vienība, kas piešķīrusi atbalstu, iesniegt savas piezīmes (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2008. gada 8. maijs, *Ferriere Nord*/Komisija, C-49/05 P, nav publicēts, EU:C:2008:259, 68. punkts, un 2008. gada 11. decembris, Komisija/*Freistaat Sachsen*, C-334/07 P, EU:C:2008:709, 55. punkts). Šai normai ir būtiskas formālas prasības raksturs (spriedumi, 2008. gada 11. decembris, Komisija/*Freistaat Sachsen*, C-334/07 P, EU:C:2008:709, 55. punkts, un 2007. gada 12. septembris, *Olympiaki Aeroporia Ypiresies*/Komisija, T-68/03, EU:T:2007:253, 42. punkts). Tai ir jāļauj ieinteresētajām personām iesaistīties procedūrā pietiekamā mērā, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1998. gada 25. jūnijs, *British Airways* u.c./Komisija, T-371/94 un T-394/94, EU:T:1998:140, 60. punkts). Šajā saistībā ir jau nospriests, ka, ja tiesiskais režīms ir mainījies, pirms Komisija ir pieņēmusi savu lēmumu, pamatojoties uz jaunajiem noteikumiem, Komisijai attiecīgajā gadījumā ir jāpieprasa piezīmes no ieinteresētajām personām, izņemot gadījumus, kad jaunais tiesiskais režīms neietver būtiskus grozījumus salīdzinājumā ar iepriekš spēkā esošo režīmu (skat. spriedumu, 2008. gada 11. decembris, Komisija/*Freistaat Sachsen*, C-334/07 P, EU:C:2008:709, 56. punkts un tajā minētā judikatūra).

66 Turklāt, pat ja lēmums par sākšanu var tikt ierobežots ar to, ka tajā tiek apkopoti nozīmīgie faktiskie un tiesiskie jautājumi, ietverts attiecīgā valsts pasākuma pagaidu novērtējums, kura mērķis ir noteikt, vai tam ir atbalsta raksturs, un izklāstīti iemesli, kas liek šaubīties par šī pasākuma saderību ar kopējo tirgu, tam ir jāļauj ieinteresētajām personām efektīvi piedalīties formālajā izmeklēšanas procedūrā, kurā tām būs iespēja paust savus argumentus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 12. maijs, *Région Nord-Pas-de-Calais* un *Communauté d'agglomération du Douaisis*/Komisija, T-267/08 un T-279/08, EU:T:2011:209, 80. un 81. punkts). Tomēr Komisijai ir pietiekami precīzi jānosaka savas pārbaudes tvērums, lai ieinteresēto personu tiesībām iesniegt savas piezīmes nezustu jēga (skat. spriedumu, 2009. gada 1. jūlijs, *Operator ARP*/Komisija, T-291/06, EU:T:2009:235, 38. punkts un tajā minētā judikatūra).

67 Konkrētajā gadījumā ir jānorāda, ka lēmumā par sākšanu Komisija ir provizoriski izvērtējusi darbības atbalsta saderīgumu saistībā ar valsts reģionālā atbalsta pamatnostādnēm, ņemot vērā atsauci, kas šajā ziņā ietverta 2005. gada pamatnostādņu 27. un 63. punktā. Konkrēti, Komisija ir norādījusi, ka *Gdynia -Kosakowo* lidosta atrodas reģionā, kurš ir grūtā ekonomiskā situācijā un uz kuru attiecas LESD 107. panta 3. punkta a) apakšpunktā paredzētā atkāpe, un ka ir jāpārbauda, vai valsts reģionālā atbalsta pamatnostādņu 76. punktā paredzētie nosacījumi ir izpildīti (lēmuma par sākšanu preambulas 64. un 65. apsvērums).

68 Lēmumā 2014/883 Komisija ir norādījusi, ka "Gdiņas lidosta atrodas mazāk labvēlīgā reģionā, uz kuru attiecas LESD 107. panta 3. punkta a) apakšpunktā noteiktā atkāpe", un ka "[tas] nozīmē, ka Komisijai jānovērtē, vai attiecīgo darbības atbalstu var uzskatīt par saderīgu saskaņā ar RAP [valsts reģionālā atbalsta pamatnostādnēm]" (Lēmuma 2014/883 preambulas 221. apsvērums). Komisija, piemērojot konkrētajā gadījumā šo pamatnostādņu 76. punktu, ir secinājusi, ka darbības atbalsts neatbilst "RAP noteiktajiem kritērijiem" (Lēmuma 2014/883 preambulas 228. apsvērums).

69 Taču, kā to pamatoti norāda sabiedrība *PLGK*, kurai šajā sakarā pievienojas Polijas Republika un Gdiņas pašvaldība savās atbildēs uz procesa organizatoriskajiem pasākumiem, Komisija apstrīdētajā lēmumā ir mainījusi tiesisko režīmu saistībā ar darbības atbalsta saderības analīzi.

70 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jānoraida Komisijas arguments, ka jautājums par apstrīdētajā lēmumā izmantotā tiesiskā pamata grozīšanu esot jauns prasības pamats, kuru sabiedrība *PLGK* pirmo reizi ir izvirzījusi replikas stadijā. Proti, no judikatūras izriet, ka pamats, ar kuru tiek izvērsts iepriekš pieteikumā par lietas ierosināšanu tieši vai netieši izvirzīts pamats, ir uzskatāms par pieņemamu (spriedums, 1983. gada 19. maijs, *Verros*/Parlaments, 306/81, EU:C:1983:143, 9. punkts; šajā nozīmē skat. arī spriedumus, 2007. gada 26. aprīlis, *Alcon*/ITSB, C-412/05 P, EU:C:2007:252, 38.–40. punkts, un 2008. gada 17. jūlijs, *Campoli*/Komisija, C-71/07 P, EU:C:2008:424, 63. punkts). Konkrētajā gadījumā prasītājas savā prasības pieteikumā ir norādījušas, ka tām bija jābūt iespējai izteikties par Komisijas jaunajiem argumentiem un jauno analīzi un ka pienākumu neizpilde, uz ko tās šajā ziņā atsaucas, pati par sevi ir būtisku procedūras noteikumu pārkāpums. Konkrētāk, prasības pieteikuma II.14. punkta, kurā ir apkopoti prasības atbalstam izvirzītie pamati, nosaukums ir it īpaši šāds: "Būtisku procedūras noteikumu, kas paredz prasītāju tiesības iesniegt savas piezīmes un paust nostāju, pārkāpums". Ar argumentu, kas norādīts sabiedrības *PLGK* replikas rakstā un kas tieši ir vērsts uz jauno Komisijas analīzi, kura ir veikta apstrīdētajā lēmumā, tātad tiek izvērsts pamats, kas norādīts prasības pieteikumā saistībā ar būtisku procedūras noteikumu, kuri paredz prasītāju tiesības iesniegt savas piezīmes, pārkāpumu. Turklāt katrā ziņā ir jāatgādina, ka noteikumam, saskaņā ar kuru Komisijai ir jāsniedz ieinteresētajām personām iespēja iesniegt savas piezīmes, ir būtiskas formālas prasības raksturs. Tādēļ šīs būtiskās formālās prasības pārkāpumu, kas ir absolūts pamats, Vispārējā tiesa var izvirzīt pēc savas ierosmes (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1991. gada 7. maijs, *Interhotel*/Komisija, C-291/89, EU:C:1991:189, 14. punkts; 2017. gada 4. aprīlis, Ombuds/*Staelen* C-337/15 P, EU:C:2017:256, 85. punkts, un 2016. gada 16. marts, *Frucona Košice*/Komisija, T-103/14, EU:T:2016:152, 84. punkts).

71 Otrkārt, apstrīdētajā lēmumā Komisija ir norādījusi, ka tā piemēros principus, kas izklāstīti 2005. gada pamatnostādnēs, nelikumīgam ieguldījumu atbalstam, kas piešķirts lidostām pirms 2014. gada 4. aprīļa – proti, pirms 2014. gada pamatnostādņu piemērošanas datuma, bet "visām lietām, kas attiecas uz darbības atbalstu [..] lidostām – pat ja atbalsts piešķirts pirms 2014. gada 4. aprīļa – [..] piemēros 2014. gada [..] pamatnostādnēs izklāstītos principus" (apstrīdētā lēmuma preambulas 196. apsvērums), kā tas bija šajā lietā (apstrīdētā lēmuma preambulas 197. apsvērums un 2. pants). No tā izriet, ka Komisija vairs nav pamatojusies, kā tā to bija darījusi lēmuma par sākšanu un Lēmuma 2014/883 gadījumā, uz valsts reģionālā atbalsta pamatnostādnēm, lai noteiktu, vai darbības atbalsts ir saderīgs ar iekšējo tirgu, bet gan pamatojusies uz principiem, kas izklāstīti 2014. gada pamatnostādnēs.

72 Treškārt, kā izriet no 2014. gada pamatnostādnēm, Komisija ir tieši norādījusi, ka tā "nepiemēros principus, kas iekļauti Valstu reģionālā atbalsta pamatnostādnēs 2007.–2013. gadam" un "Reģionālā atbalsta pamatnostādnēs 2014.–2020. gadam vai citās turpmākās pamatnostādnēs reģionālā atbalsta jomā, valsts atbalstam, kas piešķirts lidostu infrastruktūrai" (2014. gada pamatnostādņu 23. punkts).

73 Ceturtkārt, papildus valsts reģionālā atbalsta pamatnostādņu nomaiņai uz 2014. gada pamatnostādnēm Komisija ir arī veikusi izmaiņas atkāpē, kas izvērtēta saistībā ar LESD 107. panta 3. punktu. Proti, kā izriet no lēmuma par sākšanu un Lēmuma 2014/883, Komisija ir koncentrējusies uz "LESD 107. panta 3. punkta a) apakšpunktā paredzēto atkāpi". Valsts reģionālā atbalsta pamatnostādņu 76. punktā turklāt ir precizēts, ka darbības atbalsts var tikt piešķirts izņēmuma kārtā reģionos, kam ir tiesības uz atbalstu

saskaņā ar LESD 107. panta 3. punkta a) apakšpunktā paredzēto atkāpi. Kā izriet no 112. punkta 2014. gada pamatnostādnēs, kuru principus Komisija ir piemērojusi apstrīdētajā lēmumā, darbības atbalsta saderīgums šajā ziņā ir izvērtējams "saskaņā ar [LESD] 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu".

74 Piektkārt, 2014. gada pamatnostādnēs ir ieviesta "jauna novērtēšanas pieeja" attiecībā uz lidostām piešķirta atbalsta saderību, it īpaši saistībā ar "darbības atbalstu reģionālajām lidostām" (2014. gada pamatnostādņu 17. punkta d) apakšpunkts). Šī jaunā novērtēšanas pieeja ir izklāstīta 2014. gada pamatnostādņu 5.1.2. iedaļā. Tajā ir paredzēti seši kumulatīvi kritēriji, tostarp pirmais kritērijs, kuru Komisija ir aplūkojusi apstrīdētā lēmuma preambulas 246. apsvērumā, proti, noteikt, vai darbības atbalsts veicina precīzi definēta kopējā mērķa sasniegšanu. Šis pirmais kritērijs pats ir balstīts uz trīs alternatīviem nosacījumiem, proti, to, ka darbības atbalsts palielina Savienības iedzīvotāju mobilitāti un savienojumus starp reģioniem, izveidojot piekļuves punktus iekšējiem lidojumiem Savienībā, vai ka tas ir vērsts uz satiksmes pārslodzes novēršanu lidostās, kas ir svarīgākie Eiropas Savienības transporta mezgli, vai ka tas veicina reģionālo attīstību. Divus no šiem trīs alternatīvajiem kritērijiem Komisija ir norādījusi apstrīdētā lēmuma preambulas 246. apsvērumā.

75 Savukārt valsts reģionālā atbalsta pamatnostādnēs ir paredzēts, ka darbības atbalsts var tikt piešķirts, "ja to attaisno šā atbalsta devums reģiona attīstībai un veids un [ja] tā apjoms ir proporcionāls trūkumiem, ko ar šo atbalstu paredzēts mazināt"; to Komisija turklāt ir norādījusi Lēmuma 2014/883 preambulas 222. apsvērumā.

76 Lai gan noteikti kritēriji, kas paredzēti 2014. gada pamatnostādnēs un valsts reģionālā atbalsta pamatnostādnēs, var sakrist, tostarp saistībā ar to, ka atbalsts veicina reģionālo attīstību, šie kritēriji tomēr, no vienas puses, ir vairāk attīstīti 2014. gada pamatnostādnēs un, no otras puses, tie ir atšķirīgi pēc savas būtības, jo 2014. gada pamatnostādnes tieši attiecas uz atbalstu, kas piešķirts lidostām un aviokompānijām. Turklāt ir jānorāda, ka, lai gan reģionālās attīstības veicināšana ir būtisks nosacījums valsts reģionālā atbalsta pamatnostādnēs, 2014. gada pamatnostādnēs tas, kā par to liecina saikļa "vai" izmantošana šo pēdējo pamatnostādņu 113. punktā, ir vienīgi alternatīvs nosacījums.

77 Sestkārt, ir jāuzsver, ka 2014. gada pamatnostādnēs ietvertajā jaunajā novērtējuma pieejā attiecībā uz darbības atbalstu tostarp ir paredzēts piešķirt desmit gadu pārejas periodu, kura laikā lidostas, konkrēti, reģionālās lidostas, var saņemt šo atbalstu, ievērojot šajās pamatnostādnēs paredzētos nosacījumus (it īpaši skat. 2014. gada pamatnostādņu 13., 14. un 112. punktu).

78 Ņemot vērā šos elementus, ir jāsecina, ka jaunais tiesiskais režīms, kuru Komisija ir piemērojusi apstrīdētajā lēmumā, ietver būtiskus grozījumus salīdzinājumā ar iepriekš spēkā esošo tiesisko režīmu, kas ņemts vērā lēmumā par sākšanu un Lēmumā 2014/883.

79 Turklāt, pat ja tiktu pieņemts, ka Lēmuma 2014/883 atcelšanas rezultāts, kā to apgalvo Komisija, bija, lai formālā izmeklēšanas procedūra paliktu nepabeigta, tomēr ieinteresētajām personām nebija iespējas iesniegt savas piezīmes, jo šī procedūra atkal tika pabeigta vienlaicīgi ar apstrīdētā lēmuma pieņemšanu. Ir arī jānorāda, ka 2014. gada pamatnostādnes tika publicētas 2014. gada 4. aprīlī, t.i., pēc Lēmuma 2014/883 pieņemšanas un tātad pēc izmeklēšanas procedūras sākotnējās pabeigšanas. No tā izriet, ka laikā no 2014. gada pamatnostādņu publicēšanas brīža līdz apstrīdētā lēmuma pieņemšanai ieinteresētajām personām nebija iespējas lietderīgi iesniegt savas piezīmes par minēto pamatnostādņu iespējamo piemērojamību un ietekmi, lai gan šīs pamatnostādnes nozīmēja tiesiskā režīma maiņu, kuru Komisija ir nolēmusi piemērot konkrētajā gadījumā.

80 Šos konstatējumus nevar atspēkot pārējie Komisijas argumenti.

81 It īpaši ir jānoraida Komisijas arguments, ka sabiedrība *PLGK* neesot pierādījusi nedz to, kādā mērā apstāklis, ka tā nebija uzaicināta paust savu viedokli par 2014. gada pamatnostādņu piemērošanu, varēja ietekmēt tās tiesisko situāciju, nedz to, kādā mērā iespēja paust savu viedokli šajā sakarā būtu varējusi izraisīt, ka apstrīdētajam lēmumam būtu bijis citāds saturs. Proti, ieinteresēto personu

tiesībām iesniegt savas piezīmes ir būtiskas formālas prasības raksturs LESD 263. panta izpratnē, kuras pārkāpums, kas konstatēts šajā lietā, ir pamats prettiesiskā akta atcelšanai, nepastāvot nepieciešamībai pierādīt ietekmi uz lietas dalībnieku, kurš norāda uz šādu pārkāpumu, vai to, ka administratīvajam procesam varētu būt bijis citāds iznākums (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2000. gada 6. aprīlis, Komisija/*ICI*, C-286/95 P, EU:C:2000:188, 52. punkts, un 2016. gada 8. septembris, *Goldfish* u.c./Komisija, T-54/14, EU:T:2016:455, 47. punkts, un ģenerāladvokāta P. Mengoci [*P. Mengozzi*] secinājumus lietā *Bensada Benallal*, C-161/15, EU:C:2016:3, 92. punkts). Turklāt katrā ziņā, ņemot vērā izmaiņas, kas veiktas saistībā ar juridisko pamatu LESD pantos (LESD 107. panta 3. punkta a) apakšpunkts, bet pēc tam – LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkts) un piemērojamajām pamatnostādnēm, ar kurām būtiski grozīts tiesiskais režīms, atbilstoši kuram tiek izvērtēta darbības atbalsta saderība, nevar iepriekš lemt par to apsvērumu apjomu, kurus ieinteresētās personas būtu varējušas iesniegt, pat ja Komisija apstrīdētajā lēmumā būtu nonākusi pie iepriekš spēkā bijušajā lēmumā izdarītajam secinājumam identiska secinājuma.

82 Saistībā ar apstākli, ka prasītājas nav iesniegušas savas piezīmes pēc lēmuma par sākšanu, šis arguments ir neiedarbīgs, lai noteiktu, vai tām bija iespēja iesniegt šādus apsvērumus pēc Lēmuma 2014/883 atcelšanas un pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas.

83 Saistībā ar Komisijas argumentiem, kuri ir izklāstīti tās atbildē uz procesa organizatoriskajiem pasākumiem un saskaņā ar kuriem tā neesot piemērojusi "jaunos principus", kas izriet no 2014. gada pamatnostādnēm attiecībā uz darbības atbalstu, ir jānorāda, ka šie argumenti būtībā ir balstīti uz to, ka gan Lēmumā 2014/883, gan apstrīdētajā lēmumā Komisija ir uzskatījusi, ka darbības atbalsts nav saderīgs ar iekšējo tirgu, jo pats ieguldījumu atbalsts nav saderīgs ar šo tirgu. Tomēr šie argumenti būtībā ir vērsti uz to, lai apgalvotu, ka apstrīdētajam lēmumam būtu bijis identisks saturs, ja ieinteresētajām personām būtu bijis likts iesniegt apsvērumus. Šie argumenti tātad ir jānoraida to pašu iemeslu dēļ, kas izklāstīti šā sprieduma 81. punktā.

84 Katrā ziņā ir jāatgādina, kā tostarp izriet no apstrīdētā lēmuma preambulas 196. un 197. apsvēruma, ka Komisija ir precizējusi, ka tā konkrētajā gadījumā piemēros principus, kas izklāstīti 2014. gada pamatnostādnēs attiecībā uz darbības atbalstu. Šajā saistībā Komisija apstrīdētā lēmuma preambulas 245. apsvērumā ir tieši norādījusi uz 2014. gada pamatnostādnēm, norādot, ka apstāklis, ka darbības atbalsts nav saderīgs ar kopējo tirgu tāpēc, ka pats ieguldījumu atbalsts nav saderīgs ar šo tirgu, ir tikpat atbilstošs "saskaņā ar 2014. gada pamatnostādnēm". Turklāt tā ir piemērojusi pirmo 2014. gada pamatnostādņu kritēriju apstrīdētā lēmuma preambulas 246. apsvērumā; šis kritērijs būtiski atšķiras no nosacījumiem, kas izklāstīti valsts reģionālā atbalsta pamatnostādņu 76. punktā (skat. šī sprieduma 76. punktu). Ir arī jāuzsver, kā tas izriet no apstrīdētā lēmuma preambulas 198.–202. apsvēruma, ka principi, kas izriet no 2014. gada pamatnostādnēm, ir piemēroti, lai nošķirtu finansējumu, kas attiecas uz ieguldījumu atbalstu, no finansējuma, kas attiecas uz darbības atbalstu.

85 Turklāt ir jānorāda, ka apstrīdētajā lēmumā ir pieļauta vismaz viena neprecizitāte, ko Komisija turklāt atkārtojusi savā atbildē uz procesa organizatoriskajiem pasākumiem, saistībā ar tiesisko regulējumu, kura ietvaros tā ir uzskatījusi, ka darbības atbalsts nav saderīgs ar iekšējo tirgu tāpēc, ka pats ieguldījumu atbalsts nav saderīgs ar šo tirgu. Proti, Komisija apstrīdētā lēmuma preambulas 245. apsvērumā ir norādījusi, ka šis apsvērums (tas ir atrodams arī Lēmuma 2014/883 preambulas 227. apsvērumā), kas ir "pieņemts atbilstīgi 2005. gada [..] pamatnostādnēm", ir vienlīdz atbilstošs 2014. gada pamatnostādņu kontekstā. Taču, kā izriet no Lēmuma 2014/883 preambulas 227. un 228. apsvēruma, Komisijas vērtējums tika veikts, izmantojot valsts reģionālā atbalsta pamatnostādnes un pamatojoties uz LESD 107. panta 3. punkta a) apakšpunktu. Precīzāk, Komisijas apsvērums, kas turklāt ir iekļauts pilnības labad, kā par to liecina vārdu "jebkurā gadījumā" lietošana, ir ievietots pirms secinājuma, kas izklāstīts Lēmuma 2014/883 preambulas 228. apsvērumā: "tāpēc Komisija uzskata, ka [..] piešķirtais darbības atbalsts [..] neatbilst RAP [valsts reģionālā atbalsta pamatnostādnēs] noteiktajiem kritērijiem".

86 Turklāt apsvērums, saskaņā ar kuru darbības atbalsts neesot saderīgs ar iekšējo tirgu tāpēc, ka pats ieguldījumu atbalsts nav saderīgs ar šo tirgu, neizriet no kāda nosacījuma, kas būtu tieši paredzēts valsts reģionālā atbalsta pamatnostādnēs vai 2014. gada pamatnostādnēs. Tādēļ no šīm pamatnostādnēm nevar tikt izsecināts, ka ieinteresētajām personām ir bijusi iespēja iesniegt savas piezīmes šajā sakarā, kā to tomēr būtībā apgalvo Komisija savā atbildē uz procesa organizatoriskajiem pasākumiem. Ir jāpiebilst, ka Lēmums 2014/883 tika atcelts un ka jautājums nav tik daudz par to, vai ieinteresētajām personām ir bijusi iespēja iesniegt savas piezīmes saistībā ar šo lēmumu, bet gan par to, vai tām ir bijusi šī iespēja to izdarīt formālās izmeklēšanas procedūras ietvaros. Taču lēmumā par sākšanu Komisija ir vienīgi norādījusi, ka darbības atbalsts principā nav saderīgs ar iekšējo tirgu, izņemot gadījumus, kad tas atbilst kritērijiem, kuri izklāstīti valsts reģionālā atbalsta pamatnostādnēs, bet tas *a priori* nešķita tā esam, ņemot vērā, ka Pomerāniju jau apkalpoja Gdaņskas lidosta (lēmuma par sākšanu ievaddaļa ar nosaukumu "Pasākuma novērtējums" un preambulas 63.–67. apsvērums).

87 Saistībā ar argumentu, kuru Komisija pirmo reizi izvirzīja tiesas sēdē un ar kuru tiek apgalvots, ka apsvērums, saskaņā ar kuru darbības atbalsts neesot saderīgs ar iekšējo tirgu tāpēc, ka pats ieguldījumu atbalsts nav saderīgs ar šo tirgu, izrietot no "autonoma" juridiskā pamata, kas izriet no Līguma, ir jānorāda, ka to neapstiprina ne Lēmuma 2014/883, ne apstrīdētā lēmuma formulējums. Proti, papildus tam, ka šajā ziņā nav pamatojuma un precizējuma apstrīdētajā lēmumā, Komisijas apsvērums tika veikts, kā tas jau tika norādīts iepriekš, LESD 107. panta 3. punkta a) apakšpunkta un valsts reģionālā atbalsta pamatnostādņu kontekstā, runājot par Lēmumu 2014/883, savukārt LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta un 2014. gada pamatnostādņu kontekstā, runājot par apstrīdēto lēmumu.

88 Visbeidzot, saistībā ar Komisijas norādi uz lietu, kurā tika pasludināts 2004. gada 18. novembra spriedums *Ferriere Nord*/Komisija (T-176/01, EU:T:2004:336), ir jānorāda, ka minētajā lietā Vispārējā tiesa ir konstatējusi, ka "principi, kas abās [attiecīgajās] pamatnostādnēs noteiktas attiecībā uz šiem [šajā lietā apstrīdētā lēmuma] pamatiem, būtībā ir identiski". Konkrēti, abās attiecīgajās pamatnostādnēs tajā lietā bija paredzēts, ka par atbilstošiem ir uzskatāmi ieguldījumi, kuru mērķis ir vides aizsardzība, un tajās bija ietverta to atbilstošo izmaksu aprēķināšanas metode, saistībā ar kurām var saņemt atbalstu (spriedums, 2004. gada 18. novembris, *Ferriere Nord*/Komisija, T-176/01, EU:T:2004:336, 77. punkts). Turklāt minētajā lietā apstrīdētajā lēmumā norādītais pamatojums attiecās uz būtībā identiskiem nosacījumiem, kas noteikti abās pamatnostādnēs. Konkrētajā lietā, kā tas jau ir norādīts iepriekš, valsts reģionālā atbalsta pamatnostādnes un 2014. gada pamatnostādnes būtiski atšķiras, tostarp saistībā ar pirmo nosacījumu, kas definēts 2014. gada pamatnostādnēs un kuru aplūkojusi Komisija apstrīdētajā lēmumā, un turklāt tiek īstenota atšķirīga LESD norma.

89 Ņemot vērā visus šos elementus, ir jāsecina, ka Komisija nav izpildījusi savu pienākumu sniegt ieinteresētajām personām iespēju iesniegt savas piezīmes; nav jānosaka, vai šī neizpilde ir arī procesuālo noteikumu, tiesību uz labu pārvaldību, tiesiskās paļāvības un tiesību uz aizstāvību pārkāpums, uz kuru prasītājas norādījušas tiesvedībā Vispārējā tiesā. It īpaši nav jāspriež par prasītāju iespēju Vispārējā tiesā atsaukties uz Polijas Republikas tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, kurš turklāt ir izvirzīts šīs dalībvalsts iestāšanās rakstā. Tāpat šajā kontekstā nav jānosaka, vai Komisija nav izpildījusi arī savu pienākumu, neliekot ieinteresētajām personām iesniegt savas piezīmes saistībā ar apstrīdētajā lēmumā veiktajiem grozījumiem faktos.

90 Saistībā ar šādi konstatēta prettiesiskuma tvērumu ir jānorāda, ka, lai gan attiecīgais atbalsts faktiski sastāv no divu veidu finansējuma, proti, no ieguldījumu atbalsta un darbības atbalsta, šos dažādos finansējuma veidus Komisija, lai tostarp veiktu kvalifikāciju par valsts atbalstu, izvērtēja kopumā. Konkrēti, Komisija apstrīdētā lēmuma preambulas 191. apsvērumā ir secinājusi, ka "kapitāls, kas piešķirts [sabiedrībai *PLGK*] ir valsts atbalsts". Lai izdarītu šo secinājumu, Komisija tostarp ir piemērojusi kritēriju par privāto ieguldītāju tirgus apstākļos, nenošķirot dažādos finansējuma veidus. Šī kopējā analīze turklāt atspoguļojas apstrīdētā lēmuma rezolutīvajā daļā, jo Komisija šī lēmuma 2. panta 1. punktā konstatē, ka "kapitāls, kas laikposmā no 2007. gada 28. augusta līdz 2013. gada 17. jūnijam iepludināts [sabiedrībā *PLGK*], ir valsts atbalsts, ko [Polijas Republika] nelikumīgi īstenojusi". Šī kapitāla

iepludināšana, kas veikta laikposmā no 2007. gada 28. augusta līdz 2013. gada 17. jūnijam, ir izklāstīta apstrīdētā lēmuma preambulas 57. apsvērumā ietvertajā tabulā, Komisijai nenošķirot summas, kas attiecīgi piešķirtas kā darbības atbalsts vai kā ieguldījumu atbalsts. Turklāt apstrīdētā lēmuma 3. panta 1. punktā ir paredzēts, ka "[Polijas Republika] atgūst no atbalsta saņēmēja 2. panta 1. punktā minēto atbalstu", arī šeit nenošķirot finansējumu, kas saistīts ar ieguldījumu, no finansējuma, kas saistīts ar darbību. Visbeidzot, ieguldījumu atbalsta un darbības atbalsta saderības izvērtēšana ir cieši saistīta, – to Komisija ir apstiprinājusi savā atbildē uz procesa organizatoriskajiem pasākumiem. Šajos apstākļos nav iespējams interpretēt apstrīdētā lēmuma rezolutīvo daļu tādējādi, ka tā nošķirami attiecas uz ieguldījumu atbalstu un darbības atbalstu. Saistībā ar argumentu, kuru Komisija norādīja tiesas sēdē un saskaņā ar kuru apstrīdētā lēmuma 2.–5. panta pilnīga atcelšana pārsniegtu prasītāju izvirzītā prasības pamata apjomu, ar kuru tiekot apstrīdēts vienīgi darbības atbalsts, ir pietiekami norādīt, pirmkārt, ka prasītājas lūdz atcelt šos pantus, otrkārt, ka attiecīgais pamats ir absolūts pamats un, treškārt, ka ar Komisijas argumentu nevar tikt atspēkots tas, ka apstrīdētā lēmuma 2.–5. pants nenošķirami attiecas uz ieguldījumu atbalstu un darbības atbalstu.

91 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāapmierina sestais prasības pamats un līdz ar to jāatceļ apstrīdētā lēmuma 2.–5. pants, neizvērtējot citus pamatus, kas norādīti prasības atbalstam.

[..]

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (septītā palāta)

nospriež:

1) **atcelt 2.–5. pantu Komisijas 2015. gada 26. februāra Lēmumā (ES) 2015/1586 par pasākumu SA.35388 (13/C) (ex 13/NN un ex 12/N) – Polija – *Gdynia-Kosakowo* lidostas izveide;**

2) **Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina tiesāšanās izdevumus, kas radušies *Gmina Miasto Gdynia* un *Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o.o.*;**

3) **Polijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.**

Tomljenović Bieliūnas Marcoulli

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2017. gada 17. novembrī.

[Paraksti]